

[Glensgård]

af postens besørgelse være behov for at anvende »hasteforsendelsesmuligheder«.

P&T bør derfor langt mere foretage en egentlig postforsendelsesdifferentiering, hvilket også medfører, at hastebreve (sikre endagsforsendelser) skal portobelægges højere. Egentlige reklametryksager og adresseløse forsendelser skal ikke sikres hurtigere forsendelse end det niveau, P&T allerede har opnået.«

Hvad er det så, der sker? Der sker det, at hr. Grove og alle andre hopper på vognen om, at P&T har fået et dårligt serviceniveau, og det er blevet til en ganske almindelig undskyldning for 179 medlemmer af folketinget plus et par ministre, der ikke er medlemmer, og ude i erhvervslivet en ganske almindelig undskyldning for, at man ikke har fået sendt sin faktura eller sin ordre frem, og det bruges sågar også som undskyldning over for tante Agathe, fordi man ikke har fået brevet sendt til hende i tide!

Når man så efter 3 måneder har taget sig sammen til at sende et brev til tante Agathe og det er blevet forsinket 1 dag, fordi det skal sendes fra Frederikshavn til Bornholm, ja, så er det helt galt, at tante Agathe ikke får brevet dagen efter. Hvis det er så vigtigt, at tante Agathe skal have det brev dagen efter, må man betale, hvad det koster at sende det som eksprespost.

Se, de ord skulle ministeren have sagt i sin redegørelse til folketinget, men det turde han ikke. Vi ved udmærket godt, at når vi stiller os herop og siger de ord, bliver det brugt ude i pressen, som om vi nu vil have postvæsenet tilbage til Gammelby postvæsen fra julekalenderen. Men dengang – og jeg forstår på hr. Grove, at der efter hans opfattelse kun er sket en forringelse af postvæsenets serviceniveau – sad borgmesteren såmænd i uger og ventede på gode eller dårlige nyheder, og han var glad for, at de i det hele taget kom frem. Siden da er vi altså kommet så vidt, at vi generelt kan regne med, at posten når frem til dagen efter, og under alle omstændigheder kan vi, hvis vi vil have den frem til dagen efter, få det ved at sende den som ekspresforsendelse.

Ja, siger man – og jeg må indrømme, at det er der også mange af mine vælgere der siger – men i gamle dage havde vi jo tre omdelinger om dagen, nu har vi kun én; I kan da nok se, det er ringere. Nej, tværtimod, én

omdeling om dagen i stedet for tre, det er en serviceforbedring, for hvad er det, der er sket? I gamle dage sad man og ventede på brevene rundt omkring på erhvervsvirksomhederne, og da skulle man have tre postgange internt i erhvervsvirksomheden, fordi man ikke kunne forvente, at det brev, der skulle sendes fra København til Århus, nåede at komme frem til første ombæring, og postvæsenet var såmænd også ligeglad, for kom det ikke frem til første, kom det til anden, og kom det ikke til anden, kom det såmænd nok til tredje. Men nu er man altså kommet så vidt, at erhvervsvirksomheden i Århus stort set kan regne med, at den post, der afsendes fra København, er fremme i Århus og omdelt på erhvervsvirksomheden inden kl. 10 den følgende dag. Derfor er én omdeling i stedet for tre sandelig en serviceforbedring, men det er jo så nemt at sige, at lige så snart der sker nedskæringer, så går det galt.

Nu er det ikke kun roser, postvæsenet skal have. Vi har også fået indført pakkeknuseren, og det er sandelig noget af det værste, man har oplevet i postvæsenets historie, for man kan måske nok være sikker på at få sin pakke frem til dagen efter, men man kan næsten også være sikker på, at indholdet er beskadiget. Jeg ved godt, at postvæsenet nu siger, at de gør alt for at klare disse problemer, men de mennesker, der arbejder med P&T, og folketingets trafikudvalg har set den behandling, postpakker får ovre i pakkeknuseren, og de kan fastslå som noget ganske givet, at ingen emballage er i stand til at tage rotationerne fra 3. sal og ned i stuen, derefter at komme ind på et transportbånd og så blive smidt 2-3 gange op for at ende i en sæk, der drøner ud ad en perron og ender med at falde af derude i en eller anden klemme og ned i en godsbanevogn.

Jeg kan også nævne – dette være en klage til trafikministeren i dag – at det danske postvæsen i dag har ødelagt et Karl Hjortnæs-stempel, og det vil jeg gerne have en erstatning for. Det er ganske urimeligt, at et ganske almindeligt stempel sendt fra mig til Th. Riemann i Hobro bliver ødelagt, fordi postvæsenet har besluttet sig til at køre det igennem pakkeknuseren. Det er en ganske lille pose, hvor der ligger et lille plasticstempel, og det kan man naturligvis ikke forklare med, at det pågældende stempel er faldet fra 3. sal ned i kælderen, for selv et fald fra 3.